

Het Majestic Palace

Het Majestic Hotel in volle glorie. (Circa 1935)

Op 14 januari overleed Firmin Decoster op 96-jarige leeftijd. Hij was de laatste hotelier, weliswaar op rust, die nog de periode van „La Belle Époque” in het kusttoerisme had beleefd.

De familie Decoster had vóór 1940 een drietal hotels die zij runden. Alle drie gelegen op de Zeedijk. Het waren het Majestic Palace, op de hoek van de Louisastraat, met daarnaast het hotel Kursaal-Beausite en verder tussen de IJzerstraat en de Kembergstraat het Splendid Hotel.

Aan het Majestic hotel heb ik persoonlijke herinneringen. In 1939 mocht ik er een paar maanden als „chasseur” werken. Als jonge student was dit mijn eerste job. Men kende toen de bena-

ming jobstudent nog niet. Toen „deed men het seizoen”.

Het Majestic Palace heette vroeger het „Grand Hôtel des Bains”. Het werd kort voor de 1ste Wereldoorlog gerenoveerd en kreeg enkele verdiepingen bij.

Het hotel, een palace waardig, telde 250 bedden. Het interieur was prachtig en op oude prentkaarten kan men zien hoe luxueus alle vertrekken waren ingericht. Het had nog de pracht en praal van toen Oostende nog de Koningin der Badsteden werd genoemd.

Niettegenstaande het feit dat 1939 al een slecht toeristisch seizoen kende, werkten er toch nog een 50-tal personeelsleden. Daartoe behoorde een keukenbrigade van 14 personen, 16 mensen in het restaurant, 9 kamerpersoneel, 2 in de boekhouding, 8 ont-

vangstpersoneel en 2 onderhoudsmensen. Het hotel had ook een eigen minibus (toen omnibus geheten) die aan het station met 2 begeleiders de cliënten stond op te wachten.

Op het einde van augustus 1939, toen de mobilisatie begon en de oorlog nakend was, kwamen verschillende vluchtelingen uit Duitsland, op doorreis naar Amerika, zich daar een paar dagen vestigen. Zij waren het die als meest-begooede de gaskamers zouden ontspringen.

Een paar weken later, in september, sloten de 3 hotels van de familie Decoster hun deuren. Ze zouden normaal terug opengaan op 11 mei 1940 (daags voor Pinksteren). Doch ze bleven gesloten, want op 10 mei brak ook voor ons land de oorlog uit.

Vijf jaar later waren bijna alle

grote hotels op de zeedijk zo erg gehavend, men had ze niet kunnen onderhouden en veel ramen werden met stenen dichtgemetseld als verdedigingsonderdeel van de Atlantiek-wal, dat bij de wederopbouw bijna overal appartementscomplexen op de plaats van grote hotels gebouwd werden.

In een kleine bijdrage liet ik eens enkele herinneringen over mijn werkperiode in het Majestic Palace verschijnen. Toen ik dit aan Firmin Decoster liet lezen bekende hij zelf dat de soms harde werkomstandigheden van een jobstudent als „chasseur” hem nooit bekend waren geweest. En ik geloofde hem. Hij was in mijn ogen een eerlijk man die als oudstrijder 1914-18 wist dat hij de gewone mens ook niets moest wijsmaken.

Omer Vilain